

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ ВІЙСЬКАМИ

Бобров О.Г., Тимофєєв В.Д., Федотов Д.О., Спілка О.С.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету
“Харківський політехнічний інститут”, м. Харків*

Підвищення бойових спроможностей збройних сил можливе не тільки за рахунок безпосереднього нарощування вогневих, маневрених та інших характеристик озброєння і військ, але й впровадженням у військову сферу нових інформаційних технологій, які спрямовані на скорочення циклу бойового управління. Ця обставина зумовлює військове керівництво ряду передових країн, в тому числі і України, проводити цілеспрямовану роботу щодо забезпечення національних збройних сил єдиною системою управління військами. Світовий досвід і дослідження вітчизняних учених показують, що вирішення проблеми підвищення ефективності управління неможливе тільки шляхом часткових організаційно-технічних удосконалень існуючих систем управління.

Прорив у цьому напрямку може бути досягнутим інноваційним розвитком всієї системи управління та складових її елементів, починаючи з пошуку, в нових умовах, адекватних структур органів та пунктів управління, принципів і методів їх застосування у бойовій діяльності військ, технології та техніки управління військами і організації зв'язку.

Аналіз умов функціонування системи управління в бойових умовах показує, що вона практично вирішує дві групи завдань: а) при підготовці до бойових дій (планування та організація) - у районах зосередження, пунктах постійної дислокації; б) під час управління військами в бою - на полі бою. Звідси випливає висновок, що інноваційна система управління (ІСУ) в сучасному загальновійськовому бою, призначена для функціонування в істотно різних умовах. Тому для вирішення різних завдань ІСУ повинна адаптуватися (трансформуватися) таким чином, щоб її структура, склад елементів і взаємозв'язок між ними (конфігурація) забезпечували максимальну ефективність у вирішенні завдань управління, характерних, саме для цих умов.

В основу побудови такої системи доцільно покласти модульний принцип, відповідно до якого структура ІСУ представляє сукупність об'єднаних в єдину систему керуючих модулів, які виконують цілком певну функцію управління військами або зброєю. Кожен з модулів має відповідати визначеному органу (пункту) управління або його структурному (функціональному) підрозділу та бути самостійним, достатнім для вирішення завдань управління, покладених на нього.